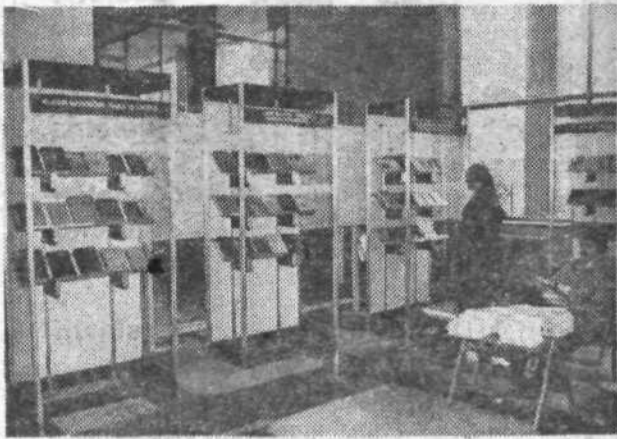

RAZSTAVA MARKSISTIČNE LITERATURE

Ob Tednu Komunista v bežigradski občini je bila od 17. do 22. novembra razstava marksistične literature v treh šolah in dveh delovnih organizacijah. Tako so si razstavo lahko najprej ogledali dijaki bežigradske gimnazije, naslednji dan dijaki Centra strokovnih šol, v sredo, 19. novembra pa dijaki Srednje gradbene šole. Medtem ko so zaposleni v »Delu« lahko obiskali razstavo 20. novembra,

je bila razstava v petek in soboto še v Elmi na Črnučah. Gradivo za razstavo je zbral Tine Arko s Fakultete za sociologijo, politične vede in novinarstvo, za tehnično izvedbo pa je poskrbelo podjetje LIK. Na sliki: razstava v CGP »Delo« (na levi), pogovor revolucionarjev z dijaki Centra strokovnih šol (desno).

Bežigrad v številkah

Vir: Statistični letopis Ljubljane 1974

Popis stanovanj iz leta 1971 kaže, da je bilo v Ljubljani takrat nekaj nad 75.000 stanovanj — v Šiški in na Viču po 19.000, najmanj pa v naši občini — skoraj 12.000. Pred letom 1918 je bilo zgrajenih za Bežigradom nekaj več kot 1.000 (na Viču 5.500, v Centru 6.400), po letu 1960 pa 5.200 (v Mostah 5.225, v Šiški 9.000 in na Viču 6.615). Skupna površina stanovanj je bila v naši občini 693 tisoč kvadratnih metrov, povprečna površina stanovanja pa je bila nad ljubljanskim povprečjem — 57,8 (Ljubljana 57,3) m². Povprečno število oseb na stanovanje je bilo enako poprečku za Ljubljano — 3,3 (najmanj v Centru 3, v ostalih občinah pa 3,4).

Največ je bilo dvosobnih stanovanj, skoraj 37 odstotkov, za Bežigradom pa je bil najvišji ljubljanski delež stanovanj, opremljenih z elektriko in vodovodom — 94,5 odstotka (na Viču le 83,8 odst.). Kljub temu je bilo v naši občini 2,3 odstotka stanovanj, ki so imela pitno vodo celo izven dvorišča. Delež stanovanj, v katerih je eno gospodinjstvo, je skoraj 93 odstotkov, takih s po tremi ali več gospodinjstvi pa je 1,5 odstotka.

V letu 1973 je bilo v Ljubljani zgrajenih skoraj 2.000 stanovanj — v Šiški 826, za Bežigradom 458, v Centru pa le 3. Garsonjer in enosobnih stanovanj so zgradili v naši občini 145, dvosobnih 78, trosobnih 176, štiri in večsobnih pa 57 — večina teh je v privatni lasti (46). Vseh 314 družbenih stanovanj, ki so jih zgradili pred dvema letoma, ima elektriko, vodovod in centralno ogrevanje, medtem ko je od ostalih 144 stanovanj 15 takih, ki so brez teh in-

Kdo bo odgovoril?

Vožnja z dvigali ni več varna, pa vendar se jih vsi otepajo

Samoupravna stanovanjska skupnost Bežigrad je zagotovila sredstva za popravilo 38 dvigal — vsa ta zdaj vozijo brez uporabnega dovoljenja in če primerjamo to številko s številom vseh družbenih dvigal v naši občini — teh je 93, se lahko zgrozimo. Pravilnik o uporabi dvigal je dovolj strog in natančen: skrbnik dvigala — naj bo to hišnik ali katerikoli drug — ga mora prav vsak dan pregledati, vsak mesec morajo strokovnjaki opraviti servis in odpraviti morebitne pomanjkljivosti, na 3 leta pa je obvezen generalni pregled in podaljšanje uporabnega dovoljenja.

Stanje z našimi dvigali pa je zdaj več kot klavrno, na drugi strani pa gradimo stolpnice, ki imajo vedno več nadstropij. In hoditi peš v najvišja nadstropja ni za vse ravno šala — pa še časa gre precej. Vendar pa mnogi, ki se vozijo z dvigali, tudi mnogo tvegajo. Še najmanj, kar se lahko zgodi je to, da ostanejo v dvigalu in ker so alarmne naprave praviloma pokvarjene oziroma niso prav napeljene (zvonec bi moral

biti v hišnikovem stanovanju in v jašku dvigala) je morda boljše, da se z dvigali vozimo samo, če imate s seboj odejo (noči so mrzle) in nekaj hrane — hišnika morda ne bo doma.

Pravzaprav se ne smemo šaliti, saj je na vrsti že nov podatek, prav tako neprijeten: letos bo spet poteklo uporabno dovoljenje precej dvigalom in bržkone ga nihče ne bo podaljšal. V stanovanjski skupnosti in njihovih strokovnih službi si sicer prizadevajo, zbirajo sredstva (imajo že 2 milijona) in iščejo način, kako bi dobili nekaj denarja tudi od etažnih lastnikov, ki se vozijo radi, potem pa se kmalu zatakne. Vendar več kot opozarjati in naročati ne morejo. Naročajo namreč redne servisne preglede, vendar jih nihče ne opravlja. Pravzaprav pri nas ne bi smeli govoriti o monopolu, vendar na tem področju najbrž je. V vsej državi so le tri delovne organizacije, ki proizvajajo in popravljajo dvigala — David Pajč, Rade Komčar in TOZD IMP Dvigalo. In ti se popraviljanja otepajo, izredno dragi so, pa še z roki zamu-

jajo. Sicer pa pri ljubljanskem Dvigalu pravijo, da se bolj izplača proizvajati tovarna dvigala. In ker je to bežigradska delovna organizacija bodo najbrž pojasnili, zakaj nima prednosti naša varnost. Seveda pa ti proizvajalci popravljajo vsak le svoja dvigala in če se zgodi, da naletijo na »tujek« dvigalo, to še nekaj časa ne bo vozilo, saj s popravilom na-

vadno ni nič (gre predvsem za rezervne dele).

In kje so ta dvigala, ki so potencialno nevarna: praktično so to vsa dvigala, starejša kot tri leta — saj jih v tem času ni nihče vzdrževal — večina dvigal je v Savskem naselju, pa na Brinju predvsem v Sarhovi ulici, v Glavarjevi ulici in še kje — saj ni treba prav vsem zagreniti vožnje z dvigali, kajne?

Kdo je tisti, ki bi moral ukrepati v tem primeru? Vsekakor inšpekcija, ki pa prihaja šele takrat, ko dvigalo res ne gre več ali pa je že tako očitno nevarno, da stanovalci sami zahtevajo preprovo vožnje z njimi. Zato tudi našim inšpektorjem velja vprašanje, zakaj večkrat ne pogledajo v to naše javno prevozno sredstvo. Morda živijo vsi inšpektorji v hišah brez dvigal?

Vprašan je torej dovolj. Zakaj ne želijo popraviti dvigal, zakaj ni servisov, kje hodijo inšpektorji in ne nazadnje — kdo bo odgovorjal, ko se bo zgodilo kaj resnega?!

STANE DROLJIC

ODLIKOVANJA

Ob Dnevu republike so bili Janez Pirnat, Franc Zupančič in Rafko Kovačič odlikovani z redom republike s srebrnim vencem.

Pred kratkim pa je predsednik Zveze združenj borcev NOV Slovenije Janko Rudolf podelil odlikovanja naslednjim Bežigradčanom:

Stanislav Zerovnik (red za slug za narod z zlato zvezdo), Leopold Grad, Anton Keš, Jože Penca, Ivan Razdrh, Jože Simšič, Vladimir Stojnar, Mirko Sindič, Zora Turk-Badujko, Bogomir Vesel in Jože Zagorc (red dela z rdečo zastavo).

USTANOVILI BODO KLUB SAMOUPRAVLJALCEV

Za načrtno usmerjanje družbene dejavnosti

V sklepih 8. kongresa Zveze sindikatov Slovenije je med drugim tudi zapisano, da se bodo sindikati zavzeli za ustanavljanje klubov samoupravljalcev kot posebnih skupnosti delavcev za načrtno usmerjanje družbene dejavnosti pri razvijanju samoupravljanja in na področjih izobraževanja, obveščanja in izmenjave izkušenj samoupravne prakse.

Tudi v naši občini so že pričeli z akcijo za ustanovitev kluba samoupravljalcev in pripravili osnutek samoupravnega sporazuma o ustanovitvi in delovanju kluba samoupravljalcev. Osnovni namen kluba samoupravljalcev najlepše izraža načelo: »Iz prakse samoupravljanja za prakso samoupravljanja.« Klub samoupravljalcev naj bi predstavljal svojevrstno interesno skupnost, ki bo organizacijsko, politično in idejno povezovala vse TOZD, osnovne organizacije sindika-

ta v njih in družbenopolitične organizacije ter uresničevala številne konkretne naloge. V klubu samoupravljalcev bo mogoča neposredna izmenjava izkušenj s področja samoupravljanja, predvsem glede vsebinskih, pa tudi organizacijskih in metodoloških vprašanj samouprave. Bistvena naloga pa bo izobraževanje ter teoretično in idejno usposabljanje samoupravljalcev — glede na dogovore delavskih univerz in drugih organov za interesno dejavnost bodo člani konkretno določali programe in metode celotne družbene aktivnosti samoupravljalcev. Če bo potrebno, bodo organizirali strokovna, politična in druga pedavanja — predvsem bodo na teh sestankih razpravljali o spornih in nerazčiščenih vprašanjih, ki jih prinaša življenje.

Velik pomen je treba pripisati tudi priročni knjižnici za samoupravljalce, ki jo bodo ustanovili, saj ne bo zajemala le najpomembnejše tovrstne literature, ampak tudi dokumentacijo in najrazličnejše strokovno oziroma delavsko časopisje. V začetnem obdobju ustanovitve in delovanja se bo bežigradski klub samoupravljalcev posvetil predvsem usposabljanju samoupravljalcev za uresničevanje ustavne demokracije, postavili bodo temelje za uresničevanje petletnega družbenega plana in ekonomske politike na vseh področjih gospodarske in negospodarske dejavnosti. Klub ne bo le izobraževal naših delovnih ljudi in krepi delegatski sistem ter našo socialistično misel, ampak bo stremel tudi za poznavanjem in razumevanjem okolja, aktualnih političnih dogodkov doma in v svetu in ne nazadnje — naloga kluba samoupravljalcev bo tudi dviganje naprednih idej v življenju na najvišjo raven.

Odločata naj občan in delavec

Predsedstvo obč. konference SZDL o samoupravnih interesnih skupnostih in financiranju krajevnih skupnosti

Tretja seja predsedstva občinske konference SZDL je bila posvečena obravnavi programov samoupravnih interesnih skupnosti za leto 1976 in sprejemu družbenega dogovora o financiranju krajevnih skupnosti, nakar so člani potrdili nove kandidate za vodstvo mestne konference SZDL.

Joško Pirnar, predsednik občinske konference SZDL, je uvodoma poudaril, da so delavci in občani tisti, ki naj odločajo o globalnih programih SIS, in sicer s tem, da povedo, če ti programi ustrezajo njihovim težnjam in željam, če izpolnjujejo njihove življenjske in praktične potrebe v tako imenovani skupni porabi.

Stališča in sklepi se zavzemajo, da delavci v TOZD in občani v krajevnih skupnostih aktivno razpravljajo o osnutkih programov SIS za leto 1976, pri čemer je potrebno zagotoviti dobre razlagalce programov. Presežna sredstva naj bi namenili v solidarnostni sklad v okviru občine in mesta. Depozita naj bi bili oproščeni objekti, ki jih gradimo s pomočjo samoprispevka. Razprave naj se osredotočijo na najpomembnejše zadeve, ki jih je potrebno rešiti. O programih SIS bo dal svoja stališča tudi širši družbenopolitični aktiv občine.

VSE NARED ZA ŠTEVILKO 14

Kmalu podaljšanje avtobusne proge na Ježico

Za podaljšanje avtobusne proge mestnega prometa št. 14 po Slovenčevi ulici do Ježice, je že vse nared. Postaje so pripravljene, tudi obračališče so razširili in kot so nam povedali pri »Viatorju«, zdaj čakajo le še na dovoljenje izvršnega sveta mesta Ljubljana za začetek poskusnega obratovanja.

Avtobusi na progi 14 bodo vozili vsakih 5 minut in sicer od 5. ure zjutraj do 23. ure zvečer.

Na občinskem izvršnem svetu smo izvedeli, da so že pred tremi tedni posredovali mestnemu izvršnemu svetu predlog, da dovolijo trimesečno poskusno vožnjo na podaljšani trasi, vendar še ni odgovora.

Za prebivalce Savelj in Kleč pa nam je oddelek za

komunalno in stanovanjsko gospodarstvo občinske uprave posredoval naslednje pojasnilo:

»V članku »Tri nove proge« (Zbor občanov št. 138) ni bila omenjena avtobusna proga v Savlje.

Podaljšanje avtobusne proge v Savlje je bilo predvideno že v tem letu, vendar so nastopile določene težave, zaradi katerih ni prišlo do realizacije. Največja ovira pri podaljšanju proge je rekonstrukcija ceste v Savlje, od Čerinove ulice do nadvoza čez železniško progo. Rekonstrukcija je nujno potrebna in je pogoj podjetja »Viatora« za podaljšanje proge, vendar za ta dela v letošnjem letu nismo imeli zagotovljenih sredstev. Ovira pa je nastala tudi pri zemljišču za končno postajo oziroma obračališče. Lastnik ni pripravljen odstopiti zemljišča, zato smo prisiljeni sprožiti postopek za odvzem zemljišča.

Če bodo v prihodnjem letu zagotovljena potrebna finančna sredstva za rekonstrukcijo ceste in pridobitevno zemljišče za obračališče, bomo izpolnili vse pogoje za uvedbo avtobusnega mestnega prometa v Savlje.

POŠTA V NOVIH PROSTORIH

Bežigradska pošta se je vendarle preselila v nove, ustrežnejše prostore. Najbolj so zdaj seveda zadovoljni vsi, ki so se prej gnetli v zares tesnih prostorih na Titovi 70 in pa seveda zaposleni, ki imajo v novem bloku nasproti »Astre« mnogo prijetnejše delovno okolje.

V novi pošti sta dve blagajni, telegraf je zdaj posebej, poleg tega pa bodo še štiri telefonske celice (dve že delujeta) in 110 poštnih predalov (v stari pošti jih je bilo le 30).

Seveda bodo potrebovali tudi nekaj več zaposlenih, saj je na voljo šest delovnih mest, kar je enkrat več kot prej.